

Cesta

12
2008

KŘESŤANSKÝ ČASOPIS PRO DĚTI

cena 5 Kč

Modlitba	3
Soudcové Izraele 3.	4
Soutěž o ceny	6
Biblická jména	7
Mimozemšťané v žabství 5.....	8
Vánoční nálady	10
Vánoce s počítačem	11
Putujeme s Biblí	13
Soutěž o tři knihy	15
Písnička	16

Vydavatel: Ústřední rada Církve československé husitské
 Adresa redakce: Wuchterlova 5, 166 26 Praha 6, tel.: 220 398 107
 Šéfredaktorka: Mgr. Jana Krajčířiková, e-mail: jana.krajcirikova@ccsh.cz
 Tisk: Grafotechna Print s. r. o.
 Distribuce: A.L.L. production s. r. o., Poděbradská 24, 190 00 Praha 9,
 tel.: 234 092 851, e-mail: predplatne@predplatne.cz
 Objednávky a reklamace vyřizujte, prosím, přímo s distributorem.
 Ilustrace: J. Oleš a archiv časopisu Cesta
 Registrováno pod číslem MK ČR E 8426 dne 2. 2. 2000

Milý Pane Bože,
ty víš, jak všichni milujeme Vánoce!
Dlouhé týdny předem se těšíme na vánoční atmosféru,
na svíčky, stromeček a samozřejmě na dárky.
Prosím tě, ať pro všechny ty krásné hračky a další věci
nezapomínáme na dárky, které nejsou vidět.
Děkuji ti za lásku, kterou každý den dostáváme
od rodičů a dalších blízkých lidí.
Děkuji, že i ty nás máš stále rád.
Amen.

3. Gedeón

Po vítězství Báraka nad Síserou žili Izraelci čtyřicet let v míru. Pak ovšem opět zapomněli na Hospodina a klaněli se modlám. Za trest je Bůh vydal do rukou Midjánců, kočovníků, kteří Izraelce přepadávali na velbloudech, plnili jejich úrodu a odváděli jejich stáda. Izraelci se museli před nimi skrývat v horách.

Tehdy vyslal Hospodin svého posla k muži, který se jmenoval Gedeón. Mlátil právě potají obilí, aby s ním mohl rychle utéci před nepřáteli. Ačkoliv se bál Midjánců, ačkoliv pochyboval o tom, že Hospodin je stále se svým lidem, vybral si Bůh právě jeho, aby nepřátele porazil. Gedeón žádal důkaz, že k němu přišel opravdu Boží posel. Dostalo se mu ho a posel mu nařídil, aby zničil Baalův oltář, který patřil Gedeónovu otci. Gedeón to s deseti pomocníky učinil. Protože se však bál lidí, udělal to v noci. Místo pohanského oltáře postavil oltář Hospodinu, na kterém mu obětoval býčka. Lidé z města však stejně brzy přišli na to, čím to byla práce. Chtěli Gedeóna zabít. Jeho otec se jej však zastal: „Co se staráte za Baala? Je-li to mocný bůh, ať se postará sám o sebe a Gedeóna potrestá.“ Lidé se uklidnili.

Chystal se nový útok Midjánců. Gedeón, vyzbrojen duchem Hospodinovým, svolal všechny izraelské muže do boje. Sešlo se jich obrovské množství. Přesto se však Gedeón chtěl ujistit, že jim dá Hospodin vítězství, a žádal jej znovu o znamení – dokonce dvakrát. Rozprostřel na zem ovčí rouno a chtěl, aby ráno byla rosa jen na něm a tráva okolo suchá. Stalo se. Pak jej znovu rozprostřel a chtěl, aby to bylo naopak. I toto znamení se splnilo.

Pak však Hospodin Gedeónovi řekl: „Je vás příliš mnoho. Když porazíte Midjánce v tomto počtu, budou se Izraelci vychloubat, že je to jejich zásluha. Pošli domů všechny, kteří se bojí.“

Gedeón Hospodina poslechl a dvě třetiny mužů odešly. I tak jich však podle Hospodina bylo ještě příliš mnoho. Nařídil Gedeónovi, ať přivede zbylé muže k řece, aby se napili. „Kdo poklekne k vodě, ať jde domů. Zůstanou jen ti, kdo si budou vodu podávat rukou.“ Těchto mužů bylo jen tři sta.

Hospodin pak poručil Gedeónovi, aby se v noci připlížil do nepřátelského tábora a vyslechl, co si tam budou povídat. Gedeón se s mládencem Púrou přikradl k nepřátelským hlídkám na kraji jejich tábora. Jeden voják druhému vyprávěl svůj sen. Zdálo se mu, že se na jejich tábor valí pecen ječného

chleba, který úplně povalil stan. Druhý voják mu odpověděl: „To nemůže znamenat nic jiného, než že Gedeón nás porazí.“

Když to Gedeón uslyšel, poklonil se. Vrátil se do svého tábora a zvolal: „Vstaňte, Hospodin vám dal do rukou tábor Midjanců!“ Rozdělil muže na tři skupiny, každému dal do ruky polnici a prázdný džbán, ve kterém ukryli hořící pochodeň. Přikradli se k táboru Midjanců, zatroubili na polnice, rozbili džbány a zvolali: „Za Hospodina a za Gedeóna!“

V nepřátelském táboře nastal obrovský zmatek. Vojáci vybíhali ze svých stanů a pobíjeli se navzájem. Ty, kteří utekli, Izraelci pronásledovali a vyhnali je ze země.

Izraelci byli šťastní, že je Gedeón vysvobodil, a žádali jej, aby se stal jejich králem. On však odmítl se slovy: „Vždyť nad vámi kraluje Hospodin.“

Jana Krajčířková

Milé děti,

náš seriál „Poznáváme Ježíše“ tentokrát na měsíc přerušíme, protože tu pro vás mám speciální soutěž o ceny. Tématem je stvoření světa a vaším úkolem je dopsat následující věty.

Vodítkem vám může být 1. kapitola knihy Genesis (První Mojžíšova). Když nám ještě namalujete hezký obrázek, moc rádi jej

otiskneme v Cestě. Tři nejrychlejší z vás odměníme pěkným dárkem. Správné odpovědi (a doufám, že už i jména výherců) otiskneme v příštím čísle.

1. Na počátku stvořil Bůh nebe a zemi. Země byla pustá a .....
2. První den Bůh stvořil světlo a oddělil je od tmy. Světlo nazval Bůh .....
3. Druhý den rozdělil vody klenbou. Tuto klenbu Bůh nazval .....
4. Třetí den přikázal, aby ustoupily vody a ukázala se souš. Nazval ji zemí a vody nazval mořem. Třetí den také stvořil .....
5. Čtvrtý den učinil nad zemí dvě světla, aby svítala, to větší ve dne, menší v noci. Tato světla se jmenují: .....
6. Pátý den přikázal, aby se vody zaplnily .....
7. Šestý den učinil různé druhy zvířat a také stvořil .....
8. Sedmý den bylo dílo hotovo. Tento den Pán Bůh .....

Hodně úspěchů a radosti přeje

Marcela Šímová

Vlastních jmen, která by začínala na písmeno U nebo V, v Bibli mnoho není. Pomineme-li drobné zmínky z rodokmenů či soupisů obyvatel (např. **Uziel** a **Uzí**, potomci Léviho – 1 P 5,27 a 5,31 nebo **Urí** – otec Besaleela, který byl ustanoven, aby řídil řemeslnické práce na stavbě svatyně – Ex 31,2), nalezla jsem jen tato jména:

Urijaš Chetejský (2 S 11. kapitola) – věrný voják krále Davida, který měl krásnou ženu Bat-šebu. Když ji David spatřil, zatoužil po ní a jeho touha byla tak veliká, že kvůli ní spáchal těžký hřích. Zbavil se Urijaše tak, že přikázal, aby jej v bitvě postavili do nejtěžšího boje a pak od něj ustoupili, aby byl v boji zabit. Pak se David s Bat-šebou oženil. I když později svého činu litoval, Bůh jej potrestal smrtí jeho syna.

Uzijaš (2 P 26. kapitola) – judský král. Usedl na trůn jako šestnáctiletý a vládl padesát dva let. Vybuďoval silnou armádu a upevnil svou moc. Potom však zpychnul. Přišel do chrámu a začal pálit kadidlo na Hospodinově oltáři, což přísluší pouze kněžím. Když jej kněží vykážali z chrámu, rozlítl se. Hospodin jej potrestal malomocenstvím.

Vašti (Est 1. kapitola) – manželka krále Achašveróše. Když král pořádal hostinu, poslal pro ni, aby také přišla. Královna však odmítla. Aby si z toho nevzaly příklad ostatní ženy, král ji přísně potrestal – zapudil ji. Poté si hledal novou manželku a nakonec se oženil s Ester.

5. Stavba pokračuje

Paní redaktorka, slečna člověčice, se zajímala, jestli se mimozemšťané, až přistanou na louce za plotem, přijdou napít vody z rybníčku.

„Nechutnala by jim,“ tvrdil můj člověk, „protože je cítit tvory, kteří v rybníčku žijí. Natočím jim do džbánu studenou vodu ze studně.“

„A kdyby měli hlad?“

„Upeču jim kuře. A vy jim k němu maďarsky popřejete dobrou chuť.“

Paní redaktorka, slečna člověčice, zrůžověla jako červánek. Ale aby zakryla, jak ji to potěšilo, řekla: „Je to roztomilý rybníček, pane spisovateli, mistře.“

„Ovšem,“ řekl a silně zabafal a zapískal z dýmky. „Vždyť je to mé dílo.“

Lže, řekl jsem, ale nebylo to slyšet, protože my skokani, když někoho usvědčujeme z nepravdy, tak nekřičíme ani neposkakujeme, nýbrž přitiskneme se k tomu, na čem zrovna sedíme, a jenom přísně poulíme oči.

Ve skutečnosti to bylo takhle. Nazítří po tom prvním vzrušeném dni přivezli zedníci na vozíku pojivo, to jest cement, vápno a písek. Neopomenuli zdůraznit, jaká to byla dřina vytáhnout a vytlačit takový náklad do kopce k páně spisovatelově chalupě. Jenže pak si všimli, že můj člověk již pracuje, totiž že kope do země podle provázku nataženého mezi kolíky a hlínu hází, kde se dá i nedá. Rázem zapomněli na zhroutenou zeď u chalupy.

„Nononono, pane spisovateli, mistře,“ pokárali ho, „copak to už zase děláte? Vždyť vy se rýpáte ve staveništi nazdařbůh. Vyměřený pozemek se musí napřed co? Musí se oddrnit neboli zbavit drnů, aby bylo zřejmé, že právě tady a nikde jinde vzniká rybníček, jeden kus. A co děláte s vykopanou hlínou? Vždyť vy ji házíte na dvůr, místo co byste ji co? Místo co byste ji odvážel.“

„Tak já ji budu házet do plechového kolečka,“ řekl můj člověk.

„Do plechového kolečka!“ málem se urazili zedníci. „Víte, co to bude hlíny? Stejně nevíte, kam ji vozit a co vozit zpátky. Opravdu, pane spisovateli, mistře, měl byste si uvědomit, že nebýt nás, nikdy byste si rybníček, jeden kus, co? Nikdy byste si jej nepostavil. Tudíž se postarejte, ať nám nepřekáží ten vozejk s pojivem, až přijedeme s kolečkem, do kterého se vejde sto plechových koleček hlíny.“

Můj člověk tedy zavezl vozík s pojivem za roh chalupy a ač není žádný sílák, náklad se mu nezdál tak těžký, jak tvrdili zedníci. Šáchoří je zemědělská

obec, kus pole nebo louky tu má hnedle každý a traktor s valníkem každý třetí. Máte ráda traktor, paní redaktorko, slečno člověčice? Já tedy ne, když to jede po cestě kolem nás, dělá to rámus, třese se pod tím zem a třesení země je pro žáby zpráva, že mají rychle odskákat, aby to neodskákaly. Před zvukem traktoru prchá i kocour Čert.

Stroj, se kterým přijeli zedníci, byl zvlášť silně rachotící a čmoudící nestvůra a vlekl za sebou valník. Jen než se s ním otočili na dvoře tak, aby traktor stál čelem k cestě a valník vedle výkopu, to bylo pojíždění a křiku.

„Víte, co jsme spotřebovali nafty, pane spisovateli, mistře?“ vyčítali zedníci. „Než jsme valník usadili tak, abyste mohl co? Abyste mohl oddrňovat stavební parcelu rybníčku, jeden kus? Ale vždyť vy to, pane spisovateli, mistře, vůbec neumíte! Je to možná tím, že nemáte správnou rybníkářskou lopatu. My máme lopaty všestranně použitelné a hned vám předvedeme, jak se správně oddrňuje.“

Než odešli na oběd, vykolíčkováný pozemek v dolním rohu zahrady se nezelenal trávou, nýbrž hnědal čerstvě odkrytou zemí. Zednický oběd zřejmě sestává z mnoha jídelních chodů, neboť trval velice dlouho. Když se zedníci vrátili, usoudili, že už nestojí za to, aby rozdělávali maltu a že na valníku je hlíny sotva půl. A tak se spolu s mým člověkem chopili lopat, aby valník doplnili. Když navečer s traktorem odjeli, byl už rybníček vyhlouben mužským

do kolen. Nazítří po pás a třetí den po krk, což je správná hloubka pro rybníček, jeden kus.

Že zedníci dali hloubení v zemi přednost před prací na zhroucené zdi? Rrybníček je kouzelné slovo, slyšíte, jak krrrásně zní? Jak mužští člověkové slyší slovo rybníček, hned

nechají ostatní práce a třeba by se ráchali i v bahně; v tom se podobají nám žábám. Zedníci to ovšem zdůvodnili tak, že traktor s valníkem mají vypůjčený a s hloubením rybníčku si musejí pospíšet, protože majitel stroj potřebuje.

Ladislav Muška
(pokračování příště)

Vánoční nálady

Blátivou cestou vánoce jdou k nám -
deštníky rozevřely orosené krovky.

Až večer začnu věřit pohádkám,
když rozsvítí se bílých vloček stovky.

Náměstí promění se v postrýbřenou pláň,
světlem je posypáno jako snížkem -
a já si pohádkově připadám,
když k Betlému jdu s dárky za Ježíškem.

Svatava Mášová

O Vánocích již bylo napsáno a natočeno tolik pohádek a příběhů, že se to ani nedá spočítat. Znáte však tento příběh jednoho malého počítače?

Pozor, nenechte se mýlit, u počítačů být malý neznamená být slabý a nemohoucí, spíše naopak. A tak si jednou jeden takový počítač řekl: „Dost, musím něco udělat!“

Byl to počítač, který dostal Martin, jak jinak, loni k Vánocům. Hned se do něj zamiloval, začal mu důvěrně říkat Kompík a trávil s ním denně několik hodin.

Maminku i tatínka to za nějakou dobu začalo zlobit a vinu dávali Kompíkovi. To ho rozčílilo. „Počítač za to přece nemůže, že u něj někdo dlouho sedí. Nemůže ani za to, co na něm kdo dělá. Může to být něco velmi špatného nebo i velmi užitečného. To já přece neovlivním,“ brblal si nabručeně pro sebe. Pak se však zamyslel: „Nebo že bych to přece jen mohl ovlivnit?“ Začal přemýšlet a nakonec vymyslel plán, jak Martin spolu s ním stráví kouzelné Vánoce. Nažhvil všechny své součástky a pustil se do díla.

Odpoledne, když si Martin chtěl zapnout svou oblíbenou hru, na obrazovce se objevil nápis: **POZVÁNKA NA PŘEDVÁNOČNÍ SETKÁNÍ S VÝROBU ADVENTNÍCH VĚNCŮ** – s udáním místa a času. Nešlo to vymazat, nešlo zapnout nic jiného. Martin byl zoufalý. Volal hned opraváře, ale co teď bude dělat, než mu počítač opraví? Ještě jednou pohlédl na tu nešťastnou pozvánku. Bylo to nedaleko a ještě stihne začátek. Nakonec, z nedostatku jiného programu, tam šel. A i když si to zprvu nechtěl přiznat, líbilo se mu to a ještě mamince přinesl věnec, ze kterého měla velkou radost.

Druhý den mu opravář řekl, že počítači nic nebylo. Martin jej tedy zapnul a otevřel hru. Místo bojovníků se tam však objevil seznam lidí, kterým musí Martin napsat vánoční přání, aby se mohl dostat do další úrovně. Nebyli to však neznámí lidé. Kompík si dal tu práci a vyhledal jeho příbuzné, kamarády z tábora i ze školy... Mnohé z nich už roky neviděl. Stejně jako včera, nejprve zdráhavě, ale nakonec na Kompíkovu hru přistoupil. Výsledkem bylo, že za pár dní se mu ozvala spousta potěšených lidí, kteří měli z jeho přání velkou radost.

Třetí den už sedal k počítači napůl s nedůvěrou, napůl s očekáváním, co si zase pro něj připraví. A opět tu bylo překvapení – nová hra, jež spočívala v tom, že musel na internetu najít co nejvíc informací o narození Ježíška,

o Marii a Josefovi, o Betlému, o třech kráľích. Dalo mu to zabrat, ale nakonec testem prošel úspěšně. Měl z toho radost.

Další den si mohl na obrazovce sestavit vlastní betlém.

Tak to šlo den po dni, po celý advent. Ovšem někdy (možná, aby si Kompík trochu odpočinul) se na obrazovce objevilo jen: DNES JE HEZKY, JDI VEN!

Martin si brzy na Kompíkovy žerty i rady zvykl a pochopil, že jsou dobře míněné. Nás asi naše počítače takhle vychovávat nebudou, máme to těžší. Sami musíme přijít na to, že počítač je sice dobrý pomocník, ale nic se nesmí přehánět. Stejně tak je to třeba i s televizí. Takže děti, ne abyste celé vánoční prázdniny trávily jen před monitorem nebo před obrazovkou!

Jana Krajčířiková

3. Betlém

Kam jinam se v prosinci podívat než na místo, kde se narodil Ježíšek – do Betléma (např. Mt 2,1). Další název pro Betlém je Efrata. V jeho blízkosti se také nachází další důležité židovské poutní místo – hrobka Ráchel, manželky Jákoba (Gn 48,7). Starý zákon též říká, že Betlém je rodištěm izraelského krále Davida, proto se označoval jako Davidovo město (L 2,4).

Betlém je město na západním břehu Jordánu pod palestinskou správou, přibližně 10 km jižně od Jeruzaléma. Leží 760 m.n.m., podle údajů z roku 1998 měl rozlohu 6,0 km² a žilo v něm 21 947 obyvatel.

Nejvýznamnější památkou je chrám Narození Páně, jedna z nejstarších křesťanských svatyní postavená na místě Ježíšova narození svatou Helenou, matkou byzantského císaře Konstantina Velikého. V průběhu samaritánské revolty v roce 529 byl kostel zničen, brzy na to byl ale obnoven na popud byzantského císaře Justiniána I. Když dobyli Betlém Peršané, chrám Narození Páně nechali netknutý. Zde též svatý Jeroným strávil mnoho let překladem Bible do latiny (tzv. Vulgata).

Betlém však bohužel zdaleka není tím idylickým místem, jak si jej možná představujeme podle našich vánočních betlémků. V průběhu historie se zde téměř stále bojovalo. V roce 614 dobyli Betlém Peršané, o 23 let později muslimové. V roce 1099 se město díky vítězství první křižácké výpravy na čas vrátilo do rukou křesťanů.

Od té doby zde střídavě vládli křesťané a muslimové – podle toho, kdo vítězil v křižáckých válkách. V případě křesťanské vlády či alespoň muslimské tolerance byl Betlém významným poutním místem, a proto vzkvétal.

Od roku 1517 do konce 1. světové války městu vládli Osmané, po první světové válce byl Betlém začleněn do Britského mandátu Palestina. Po druhé světové válce mělo město na základě plánu OSN na rozdělení Palestiny připadnout do jeruzalémské zóny pod mezinárodní správou. Po vypuknutí palestinské války (izraelské války o nezávislost) dobyla Betlém jordánská armáda a stáhlo se sem množství arabských uprchlíků z oblastí obsazených Izraelem. V důsledku tohoto přílivu uprchlíků od té doby až dodnes ve městě žije více muslimů než křesťanů.

Jordánsko udrželo kontrolu nad městem až do šestidenní války v roce 1967, kdy bylo spolu s celým západním břehem Jordánu obsazeno Izraelem.

Betlém byl poté jedním z míst ozbrojených střetů mezi Izraelci a Palestinci. V květnu roku 2002 se při vpádu izraelských sil zabarikádovalo v chrámu Narození Páně přibližně 180 Palestinců. Po několikátýdenním obléhání a devíti obětech na palestinské straně byli zbývající povstalci propuštěni. Izraelská armáda v chrámu posléze našla 40 výbušných zařízení.

Většina vjezdů do města je dnes pod kontrolou izraelské armády, pohyb obyvatel Betléma do blízkého Jeruzaléma a okolí je omezován bezpečnostní bariérou a propustkami, které je poměrně obtížné získat. Tato opatření mají pro Betlém nepříznivé hospodářské i společenské dopady.

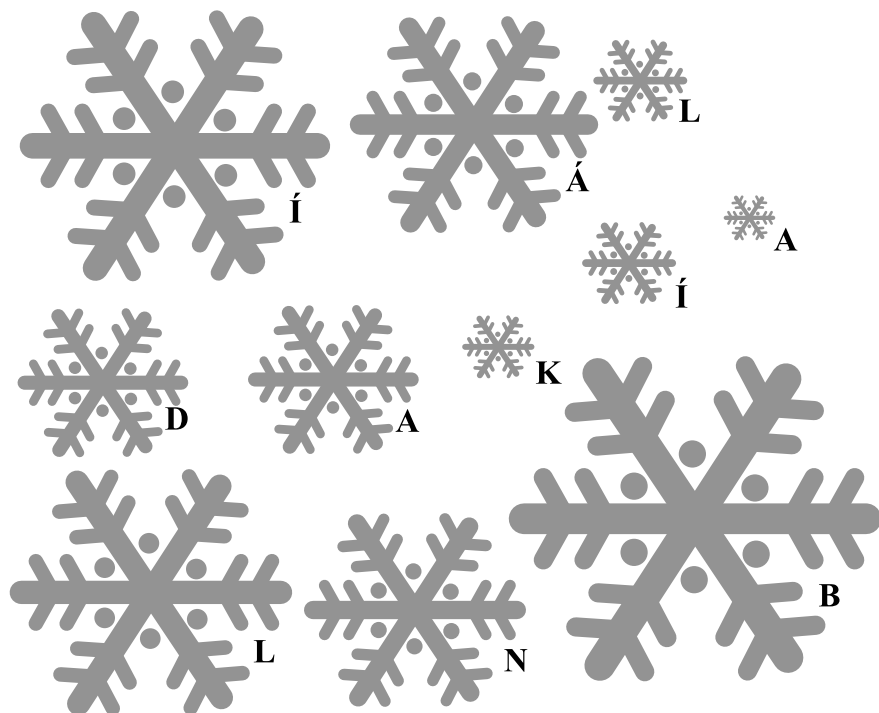
Podíl křesťanů v Betlému každoročně klesá, zejména kvůli emigraci a celkově nižší porodnosti než u muslimské populace. Současná palestinská vláda se snaží betlémské křesťany podporovat, neboť v nich vidí vhodné prostředníky pro vyjednávání s evropskými státy a s USA.

Milé děti,

máte už připravenou vánoční výzdobu? Co si tak udělat řetěz ze sněhových vloček? Pokud se vám podaří seřadit je od největší k nejmenší, získáte navíc tajenku, kterou když nám pošlete do poloviny ledna, můžete vyhrát knihu!

Blahopřejeme výhercům soutěže z října

(vaším úkolem bylo najít na obrázcích pět rozdílů: navíc kulička vína, jiná barva jablka, jiná barva žaludu, list navíc, žebrovní listu):

František Čurel z Kojetína

František Miko z Kojetína

a **Maruška Siváková** ze Smiřic

 Při - šlo jsi k nám, Je - zu - lá - tko,

 ro - zto - mi - lé pa - cho - lá - tko,

 by - chom při - klad mě - li z te - be,

 za te - bou pak při - šli v ne - be.

2. Rač nás všechny požehnati,
 bychom s tebou prospívati
 mohli v každé dobré ctnosti,
 moudrosti a pobožnosti.

3. Račiž všude s námi chodit,
 cestou pravdy mile vodit,
 kéž tě víc a více známe,
 s tebou věčný život máme.

